

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 131. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306453040/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

Lykke at komme (aldeles tilfældigt) til en gammel Guldgravers camp [*Lejr*], ham kendte jeg fra Hospitalet, hvor han havde været syg paa samme Tid som jeg. Han tog mig ind i sin Barkhytte og gav mig plenty god Mad, tørrede mine Klæder og inviterede mig til at blive hos ham et Par Dage, til jeg blev bedre. Da Bestyreren af en nærliggende Station kom forbi, talte han godt for mig til ham, og jeg fik den næste Dag Arbejde her, hvor jeg nu er, i Cunglebung Station. Jeg er Gartner, Slagter, Kok o. s. v. o. s. v. o. s. v. o. s. v. 10 s. om Ugen = 9 Kr. — Jeg formoder, at Du ikke véd, hvad en Station er. Det er et Stykke vildt Land — 5, 6, 7, 25 eng. □ Mil stort. Et Sted paa dette Areal er der et Par smaa Træhuse, hvor Folkene bor; paa dette Land har de enten Faar eller Kvæg, tusinder, ti tusinder. — Cunglebung er en Hornkvæg-Station; vi har omtrent ti tusind Stk. og 100 Rideheste, 1 Arbejdshest [*Trækhest*]. Kalvene af det Kvæg [*the cattle*] skal brændemærkes hvert Aar. Saa rider vi ud, fanger dem ind i en hegnet Gaard, binder dem og brænder dem. Jeg er den eneste hvide Mand her foruden Mesteren. Alle de andre (4) er halfcastes [*Halvblods*] . . . Jeg kan ikke lide vilde Heste, og for den Sags Skyld heller ikke vilde Tyre. Stationens Land er Bjærgland, bevokset med bush. Det er vel værd at se disse halfcastes fare i Karriere ned ad Klipper saa stejle som en Stuevæg. Det er farligt. Det kryber altid paa min Ryg, naar jeg rider paa stejle Steder . . .“

En Uges Tid efter varierer og supplerer Ernst sin Skildring af „Stationen“ i Brev til Søsteren Emily, „som med beundringsværdig Taalmodighed

g*

har sendt os Brev efter Brev uden at faa noget Brev igen." Foruden alt det til Vennen omtalte er han „Tømrer, stockmann (ridende Røgter) o. s. v. o. s. v. m. m. etc. . . . I et af Barkhusene bor Me-steren og hans Frue (en yngre ælderlig [*elderly*] Dame med forlorne Tænder og sorte Negle), i et andet vi arbejdende Dyr. Jeg sover ved Siden af en Kasse fuld af raadden Tælle, der stinker ugudeligt, og For- og Bagvæggen er faldet ud af mit Værelse; igaar kom der en Kalv ind til mig. En Opossum [*Pungrotte*], som bor i et stort Træ lige ved Siden af mig, brøler mig ind i Ørerne hele Natten; den siger: Fgnæ-æ-da-da-da-d . . . a. En Gang om Aaret, det er netop paa denne Tid, nemlig naar Kalvene har naact en vis Størrelse, rider vi alle ud i bushen efter Køerne og Kalvene; efter megen Karrieren op ad Bjærge og ned i Dale faar vi dem samlet sammen i en umaadelig Flok. Ved Hjælp af afrettede Hunde driver vi dem ind i en stor hegnet Gaard, og saa begynder det farlige Arbejde med at tage Kalvene fra Køerne, der vil stange. Naar en Ko gaar løs paa En, springer man hastig op ad Plankeværket, der hegner Gaarden, akkurat som en Abe. I Gaar var jeg dog lidt for sen, en Ko bortførte Bagdelen af mine Bukser paa sit spidse Horn . . ." —

Længe er Ernst ikke blevet paa sin Station, og næppe stort længere har hans Broder Hermann kunnet hænge ved den lejede Farm.

I det mindste fremgaar det af det næste Brev til Vennen, Axel, at Ernst d. 10. Maj 1900 har en Tilværelse som „Pelsjæger“ bag sig, og at han „i det